

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

Több figyelmet a dolgozók észrevételeire, bírálatára!

Állami szerveink — amelyeknek vezetőik kell hazánk dolgozóinak harcolni — csak úgy tudnak eleget tenni hivatásuknak, ha szoros kapcsolatot teremtenek a dolgozó tömegekkel, ha munkájuk során állandóan rendelkezésükre áll a tömegek tapasztalata és ha a tömegek állandóan figyelemmel kísérhetik, ellenőrizhetik és bíráltathatják tevékenységüket. Csak a tömegekkel való szoros kapcsolat, a dolgozók véleményének, javaslatainak, bírálatának meghallgatása biztosítja a hibák gyors felszámolását.

A jó vezető együtt érez a dolgozókkal, velük együtt, szervesen harcol a foglalkozások fejlesztéséért. Felkarolni a tömegek kezdeményezéseit, bevonni őket a közügyek intézésébe, figyelemmel kísérni és gondosan elintézni a dolgozók észrevételeit, javaslatait és jogos kéréseit — ezek a legfontosabb eszközök az államapparátus és a tömegek közötti kapcsolat fejlesztésében, a népi hatalom megerősítésében.

Ezzel kapcsolatban igen nagy jelentőségű a minisztertanácsnak az a határozata, amely kötelezi a minisztériumokat s az államigazgatás többi központi szervét, továbbá a néptanácsok végrehajtó bizottságait, hogy külön irodákat létesítsenek a dolgozók panaszainak és különféle beadványainak kivizsgálására és elintézésére. E határozat szerint a minisztériumok és központi szervek a beadványok beérkezésétől számítva legkésőbb 30 napon belül, a tartományi néptanácsok végrehajtó bizottságai legkésőbb 15, a rajoni és városi néptanácsok pedig legkésőbb 10 napon belül kötelesek elintézni a szóbanforgó ügyet.

A panasziródkhoz beérkezett levelekben a dolgozók több fontos kérdésről hívták fel a vezetőségek figyelmét. Ezekből a levelekből mindenkinél tanulni kell, de elsősorban a néptanácsoknak. Az aradai városi néptanács mellett működő panasziroda, amelynek Ganeca Gheorghe a felelős, következetesen foglalkozik a beérkezett panaszok, javaslatok gyors elintézésével. A bejelentő irodához az elmúlt évben 415 különféle beadvány érkezett és ebből 405-öt elintézték. Az elintézetlen kérdések között vannak olyanok is, amelyek helytelen jogigényesek. A városi néptanács panaszirodája azonban az ilyen esetekben is megadja a szükséges felvilágosítást.

A dolgozók kéréseinek elintézésében és a végrehajtás ellenőrzésében megítélendő feladat hárul a néptanács képviselőkre. Mi sem természetesebb, minthogy a képviselő ismerje legjobban választókerületének problémáit. Adrian Gheorghe, a városi néptanács képviselője választókerületi dolgozóinak nevében arra kérte a néptanács végrehajtó bizottságát, hogy vegye fel a kapcsolatot a villanygyárral és állítsanak fel a Gheorghe Petre utca sarkán egy villanypóznát. A végrehajtó bizottság közbenjárásával a villanyár elvégezte a szóbanforgó munkálatokat.

Általában egyre több azoknak a száma, akik a panasziródk segítségével érik el különböző ügyük elintézését. A személyes természetű ügyek elintézése nem kisebb körültekintést, s talán még gyorsabb ütemet igényel, hiszen az illyenszerű kéréseknek az elintézése túlszóró leginkább a megértést, a gondoskodást, a segítőkészséget és a személyes gondot, bajok síkján. Kovács Mária idős asszony, mivel nincs hozzátartozója, kérte a városi néptanács végrehajtó bizottságát, járjon közbe, hogy vegyék fel az öregek otthonába. A néptanács segítségével elintézték Kovács Mária kérését.

A lippatajoni, valamint a borosjenőrajoni néptanácsok is példamutatóan kezelik a dolgozók leveleit. Ha valamelyik kérdés rendezése kivizsgálást igényel, a szervezési osztály instruktorai kiszállnak a hely-

szíre s tapasztalataikat jelentik a végrehajtó bizottságoknak. Ugyanakkor közülük konkrét javaslataikat is a szóbanforgó kérdés megoldására. Vannak községi néptanácsok is, amelyek nagy gondot fordítanak a dolgozók által benyújtott panaszok, kérések elintézésére. Ezek közé sorolhatjuk Pél község néptanácsát is, amelynek Grozav Gheorghe elvtárs az elnöke. A különféle beadványokat, a képviselők segítségével, a meghatalmazott időn belül elintézik. Ez a magyarázata annak, hogy a tartományi néptanácsokhoz az elmúlt évben egyetlen panasz sem érkezett Pél községből.

Vannak tartományunkban olyan rajoni és községi néptanácsok is, amelyek nem fordítanak kellő figyelmet a dolgozók kéréseinek, panaszainak gyors elintézésére. A gura-honcrájoni néptanács felületesen vizsgálja ki a dolgozók által benyújtott panaszokat és nem ad megfelelő válaszokat. A nagyszentmiklósjajoni néptanács, amelynek Pop Mihaj elvtárs az elnöke, több esetben szintén nem válaszolt a beérkezett panaszokra. Megelégedtek csupán azzal, hogy a különféle beadványokat dobszába helyezték. Ezt a helytelen magatartást csupán a tartományi néptanács közbenjárásával változtatta meg a nagyszentmiklósjajoni néptanács végrehajtó bizottsága.

A dolgozók kéréseinek, panaszainak elintézése terén rossz példát mutat Horea község néptanácsa is. A helyett, hogy a néptanács mielőbb elintézné a különféle beadványokat, elküldi azokat a tartományi néptanácsokhoz, ami természetesen odavezet, hogy a szóbanforgó ügy megoldása sokáig elhúzódik. Ugyan ez a helyzet megváltozott a fakerti és más községi néptanácsok tevékenységében is.

A minisztertanács és a Román Munkáspárt Központi Vezetősége határozatban kötelez minden pártszervelet és állami szervet, valamint azokat az intézményeket, amelyekről bírálatok jelennek meg a sajtóban, hogy tárgyalják meg a szóbanforgó ügyet és a cikk megjelenésétől számított tíz napon belül válaszoljanak az újságnak a foglaltatott intézkedésekről. Hasonlóképpen, ha valamelyik lap szerkesztősége átiratban közli velük a levelezők által beküldött anyagok tartalmát, kötelesek két héten belül válaszolni az ügy kivizsgálásáról és az intézkedésekről. Számos néptanács azonban még ma sem veszi komolyan ezt a határozatot, nem válaszol idejében a lapok bírálatára és a levelezők észrevételeire. Az aradrajoni néptanács végrehajtó bizottsága például még ma sem válaszolt Bartos Dénes levélére, amelyben bírálta a magyarpécsei szövetkezet különböző árúhiány miatt, bár szerkesztőségünk az egyik felszólítást november 8-án, a másodikat pedig november 29-én juttatta el a rajoni néptanácsokhoz. Ez a nem-törődömség megnyilvánul a nagyszentmiklósjajoni, Pécsei, Soborsin, valamint Varadia községek néptanácsai részéről is.

A dolgozók által felvetett kérdések elintézése minden állami szervnek elsőrendű feladata. Olyan elvtársakra kell bízni a panasziródk vezetését, akik megítélő feladatuknak tekintik a dolgozók leveleivel való foglalkozást, akik nem gáncsolják, hanem ösztönzik a dolgozók észrevételeit, bírálatait. A néptanácsok végrehajtó bizottságai ellenőrzik rendszeresen, hogyan válaszolják meg az illetékes osztályok a hatáskörükbe tartozó leveleket és hogyan intézik el a felvetett kérdéseket. A néptanács képviselői ösztönözzék arra a dolgozókat, — köztük a sajtólevelezőket is, — hogy panaszaitkal forduljanak bátran a néptanácsokhoz és a sajtóhoz, s ugyanakkor álljanak előre a választókerületükben felmerült kérdések megoldásáért folyó harcban.

A román-kinai gazdasági kapcsolatokról

A Kínai Népköztársaság és a Román Népköztársaság kormánykormányzatok közötti barátság és megismerés szellemében lefolyt megbeszélések után január 3-án, Bukarestben áruforgalmi egyezményt írtak alá az 1956. évre.

Az egyezményhez csatolt függelék értelmében a Kínai Népköztársaság egyebek között önt, azbesztet, jutát, gyapotot, gyapjút, bőrt, vasércet és élelmiszeri cikkeket szállít országunknak.

A Román Népköztársaság villamos

berendezéseket, traktorokat, kazántartályokat, köolajipari termékeket és egyebeket szállít a Kínai Népköztársaságnak.

Az 1956. évre szóló árucserégyezmény a tavalyinál sokkal jelentősebb áruforgalmat irányoz elő és így hozzájárul mindkét ország további gazdasági fejlődéséhez.

Az egyezményt Nicolae Anghel, a Román Népköztársaság helyettes külkereskedelmi minisztere és Ke Bor-nian, a Kínai Népköztársaság bukharesti nagykövete írták alá.

Ismertették a II. pártkongresszus munkálatait

Bél községben

a néptanácsi képviselők 13 választási körzetben ismertették a II. pártkongresszus munkálatait. Az ismertetés után számos hozzászólás hangzott el. Ilica Gheorghe dolgozó paraszt hozzászólásában a mezőgazdaság fejlesztése feletti örömet fejezte ki, Boros György az erdőgazdálkodásban hozott intézkedésekről beszélt. Cállna Gheorghet szintén a mezőgazdaságban foglaltatott intézkedések ragadták meg. Hangsúlyozta az állattenyésztés, különösen a finomgyapjas juhok tenyésztése kiterjesztésének fontosságát.

Mărăuşon

nyolc választási körzetben olvasták fel az RMP II. kongresszusának irányelveit a népgazdaság fejlesztésének 1956–1960. évi második ötéves tervére vonatkozólag.

Borha Ioan egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt javasolta, hogy az állattartomány sikereiből fejlesztése érdekében létesítsenek állattenyésztési ársulást s vállalta, hogy meggyőzi dolgozó paraszt társait ennek fontosságáról.

Guler Gheorghe, aki már eddig is példamutatóan rótta le állam iránti kötelezettségét, vállalta, hogy a jövőben is első lesz a kvótabeadásban, követendő példát mutatva ezáltal másoknak is.

Apátin

tizenöt csoportban, 235 jelenlévő előtt olvasták fel a kongresszus munkálatait ismertető dokumentumokat. A dolgozó parasztok lelkesedéssel fogadták a II. kongresszusának irányelveit. Mica Nicolae dolgozó paraszt, a gazdag termés mestere, vállalta, hogy minden igyekezetével hozzájárul a nemes célkitűzések megvalósításához azáltal, hogy az agrotechnikai szabályok betartásával, valamint a fejlett agrotechnikai módszerek alkalmazásával nagyobb termés elérésére törekszik. Ugyanakkor azon lesz, hogy tapasztalatait átadja a község dolgozó parasztjainak is.

Vujdea Ioan kollektivistá megfogadta: 1956-ban minden munkából kiveszi részét és új tagokat szervez be a kollektív gazdaságba, olyképpen, hogy meggyőzi őket a közös gazdálkodás felsőbbrendűségéről.

Sikeres küzdelem az írástudatlanság felszámolásáért

Világos községben a polgári-földesúri rendszer idején az írástudatlanság rendkívüli méreteket öltött. A községben olyan nagy volt az írástudatlanság száma, hogy bár már a népi demokrácia első éveiben megkezdődött a harc az írástudatlanság felszámolásáért, mégis 1950-ben még 400 írástudatlant tartottak nyilván.

A tanügyi dolgozók, a kommunis-
ták támogatásával odaadó, fáradhatatlan munkát fejtettek ki, hogy megszüntessék ezt a helyzetet. Leikes munkájukat bizonyítja az a tény, hogy ma már mindössze 45 írástu-

datlan van a községben s ezek közül is 42-en a másodikok, hárman pedig az elsőok betűtő tanfolyam halgatói.

Felszámolták az írástudatlanság gyökereit is az összes iskolaköteles gyermekek iskoláztatásával. A kollektív gazdaság tagjai között már egyetlen írástudatlan sem található s hamarosan az egyénileg gazdálkodók között sem.

Az írástudatlanság felszámolásáért vívott küzdelemben különösen kitűnt Marian Elena képviselő és Burtica Alexandru tanító.

MEGVALÓSULT ÁLOM

Először szorongva nézegette a gépeket, különösen a széles szövőgépeket félt egy kicsit, amelyek a fiatal lány számára óriásoknak tűntek. De nem sokáig tartott vizsgálma. Rövidesen vonzónak és szépnek találta a gépeket és a munkát.

A legnehezebbnek talán akkor tűnt neki minden, amikor először kellett egyedül dolgoznia. Az igazság az a felénkség tette, hogy úgy érezte: mindenki őt figyeli. Mintha

Nem egyszer megtörtént, hogy ott maradt a nyolcórás munkaidő után s a másik váltásban jól dolgozó munkáját megfigyelte: igyekezett azokról is valami újat tanulni. Állt és figyelte az idősebb munkások minden mozdulatát, hogyan sikerül tervük teljesítése mellett a minőségre is ügyelniük. A szakképzett tanfolyamot is jó eredménnyel végezte el.

Attól kezdve, hogy megkapta az IMSz tagsági könyvet, még inkább

lyét jól megszervezte. Egyre szebb termelési eredményeket ért el, mind ügyesebben kezelte a gépet. Ma már csak a legszükségesebb mozdulatokat végzi. Elsajátította a csévének a legrövidebb idő alatt történő elhelyezését a vetelőben.

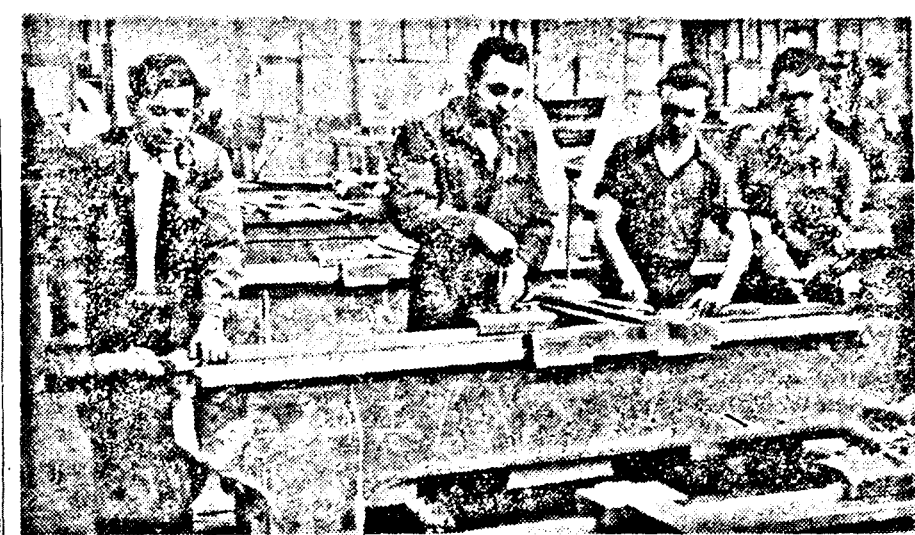
A „December 30”-gyár tiszteletfalán a II. pártkongresszus tiszteletére szervezett szocialista munkaverseny élenjárói között Schmidt Mária neve is szerepel, aki Höflig Erzsébettel, valamint Dudás Antallal, a brigád másik két tagjával folyó versenyben is kitűnt. A haladott szöveti munkamódszerekkel, mint a Kovaljov és Csutkih módszerrel naponként teljesíti előirányzatát. A II. pártkongresszus tiszteletére vállalt 25 százalékos teljesítést helyett 37,8 százalékos teljesítést ért el és jó, minőségi munkát végzett.

A termelésben elért sikerei, fiatalos munkalendülete, szerénysége és elvtársai iránt tanúsított helyes magatartása megszerettette mindenkit. Naponta utazik be Pankotáról, mégsem késik el, nem hiányzik. Olyan szövőő, aki kihatározza a 8 órai munkaidő minden percét és a gép maximális termelőképességét. Ha ma látjuk őt, amint annyi ügybuzgósággal, olyan biztosan és gyorsan kezeli a reabizított szövőgépet, mintha kételkednénk, hogy ez a Schmidt Mária valóban azonos azzal, aki három év előtt még nem tudott a „December 30” textilgyárban folyó termelőmunkáról.

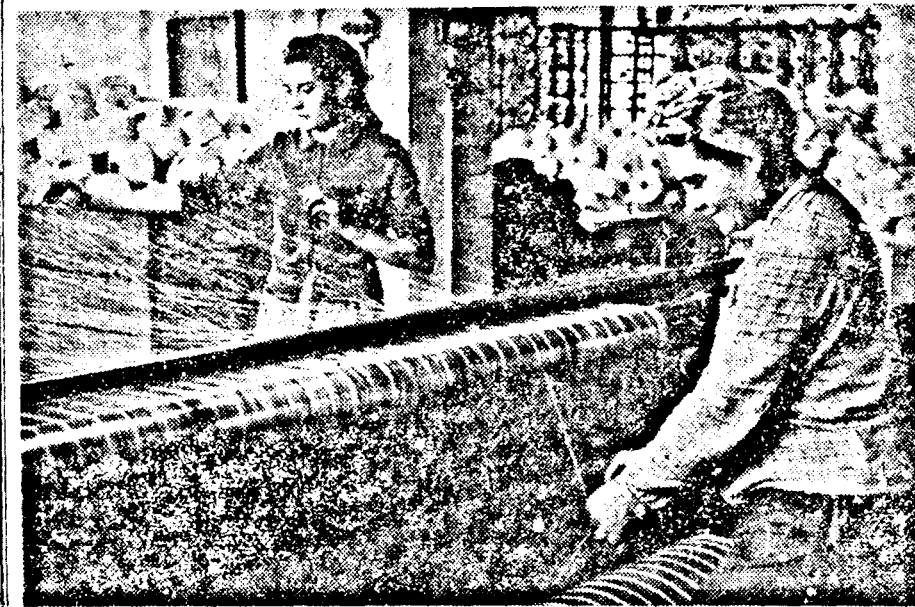
Arról, hogy szövőő, jó szövőő legyen, — már gyermekkorában álmódzott. Ez az álom megvalósult s határozottan boldoggá teszi. Eppen ilyen boldoggá tette az is, hogy a II. pártkongresszust általa még soha el nem ért nagyszemélyes termelési eredményekkel fogadhatta.

Olt Mircea
levele nyomán
Gáll Magda

LANKADATLAN LENDÜLETTEL

A „I. Ranghe” szerszámgépgyár szereldejében a Steiberger And-rás elvtárs vezette négytagú munkacsoport pontos és szorgalmas munkával átlagosan havi 250 százalékos tervteljesítést ér el és október óta a vörös zászló tulajdonosa. A kongresszus és népköztársaságunk kiállításának nyolcadik évfordulója tiszteletére elkészült a 2000-ik uttipusu „I. Ranghe” esztergapad, amelynek összeszerelését ez a munkacsoport végezte.

Hohn Rozália, a TEBA-gyár felvetőhenger készítő osztályán dolgozik. Kisegítőjével, Molnár Annával az 1956-os év és egyben a második ötéves terv első munkanapjában több, mint másfél normát teljesített.

Sulea Maria, a TEBA-gyár munkásknője Fleyer-gépen dolgozik. Sulea elvtársnő is lendületes munkával kezdett hozzá a második ötéves tervből reá háruló feladatok elvégzéséhez. Minőségileg is kifogástalan munkát ad és mincsem igazolatlan hiányzása. Szereti munkáját, ami nagyban — hozzájárul eredményeihez.

— Gyönyörű nyáreleji reggel volt. A nap arany sugaraiában fűdtek a hóhérs akácvirágok. Pankota állomása illatos volt és csupa napfény...

— Az Aradra induló vonatot sokan várták, de legfőképpen a legújabb híradásokból álló csoport. Körben álltak, vidámak voltak, vas-tag hajfonataik végén színes szalagszokrokat lengetett a könnyű szél.

A vonat befutott Pankota állomásra. A lányokat elkapta az emberáradat. S amikor felszálltak, mintha egy virágcsokrot dobáltak volna fel a vonatra.

— Hát csak elengedtek, Mari? — kérdezte kíváncsian Schmidt Mariától barátja, Kaiser Katalin. — Hogyan egyeztetel meg szüleid, Johann báccsal és Katerina névvel? Belenyugodtak, hogy Aradra gyere s szövéő legyen belőled?

— Természetesen... miért ne engedték volna, maradtak még ele-

még a megkötött görcs is azt néz, né, hogyan dolgozik. Az első centiméterek nem voltak a legsiker-
tebbek. Hibák fordultak elő, néhol ritka volt a szövés, máshol ferde. A mintát is el-eltevesztette.

De azért nem bátorlalanodott el, nem adta fel a küzdelmet. Fokozott szorgalommal dolgozott. A mester megnyugtatta, jó szövő lesz belőle, ha továbbra is igyekszik. Schmidt Mária nem sokára beiratkozott az elsőfokú szakképzett tanfolyamra. Pontosan látogatta az előadásokat s az ott tanultakat a gyakorlatban is alkalmazta.

fejlődött. Megnövekedett azoknak a száma, akiknek segítségével egyre szebb eredményeket érhetett el. Az IMSz-szervezet segítette politikai és kulturális színvonalának emelésében és a munkában egyaránt.

Egy év előtt, amikor a színes szövőőben megalakult a 31. számú IMSz-brigád, ő is azok között volt, akik határozottan és értekes kötelezettségvállalásokkal léptek be. Amióta ebben a brigádban dolgozik, fejlődése még magasabbra ívelt. Megtanulta, hogyan kell eredményesebben dolgoznia, hogyan kell munkáját és munkahelyét jól megszervezte.

ÚJ KÖNYVEK

V. ALECSANDRI: SZORGOS ŐSZ

A Szorgos Ősz V. Alecsandri 3 versét foglalja magába. A szerző lángoló természetimádása, szeretete, eleven, színes, gazdag nyelvben jut kifejezésre.

Fiatalosan egészséges optimizmusa magával ragadja az olvasót, meggyőzi arról, hogy a természet szépségét, báját csodálni, szeretni kell.

Az eredeti szöveget teljes művészi értékben alkotómódon adja vissza a fordítás.

BENEDEK ELEK: A VITÉZ SZŐCS

A vitéz Szőcs népmese kötetét Benedek Elek feldolgozott mesegyűjteményéből állította össze Faragó József.

A kötetben szereplő 32 mese között találunk varázsmeséket, tréfas-humoros és csali meséket, de nagy szerepet játszanak benne az osztályharcos tartalmú mesék is. A mesék mindenike — bár formailag egységes elűtök — a jó diadalra jutást és a rossz elkerülhetetlen bukását szimbolizálják.

MEHES GYÖRGY: SZIKRA FERKÓ

Méhes György meseregénye, mint általában népmeséink valamennyi, a jó győzelmet és a rossz elkerülhetetlen bukását szimbolizálja.

Szakra Ferkó — a mese hőse — mint a mesei jó megtestesítője, nehéz küzdelmek árán, legyőzi a népeket sanvartaró, a mesei rosszat képviselő nagy urat, Toportyán királyt. Ferkó, a kis kovács-legény, Kalapánci apó műhelyéből indul el szerencsét próbálni, hogy megszerezze a világ megvételét, könnyűt nem szennyezett aranyat és a világ legvirágzóbb dalaiként, Villám vitéznek a kardját. Csak a tiszta aranyból és Villám vitéz kardjából tudja megalkotni Kalapánci apó a csodalevő, világverő, minden rosszat legyőző kardot. A földalatti nép hazáját, Villám királyi palotáját hosszú az út Ferkó, míg céljához ér: bányák mélyén, szelek háta hadakozik. Erejével és rátermettségével azonban legyőzi mind az éleje törnyelű akadályokat és végül is a tiszta aranyból és Villám vitéz kardjából kalapált szablyával legyőzi a gonosz szörnyet — Toportyán király világszörnyét erejét.

TOMPA MIHÁLY: HAVASI RÓZSA

E könyvecske Tompa Mihály csodálatosan szép alkotását foglalja magában, a „Havasi rózsát” és a „Bajnokú” költeményeket.

A „Havasi rózsát”-ban a költő lángoló hazaszeretete, az utóbbi pedig az állhatatlanság iránti megvetése jut kifejezésre. Mindkét virágere a költő mély humanizmusáról, életbölcseletéről és a jövőbe vetett rendíthetetlen hitéről tanuszkodik.

A könyvecske külső kivitelezésével is vonzó, gyermekek szívéhez szóló, eszméletmondóvalójával pedig örökérvényű tanulságot szolgáltat.

Megnyílt a szentannai kórház

A község központjában emeletes épület élkelődik a nyílegyenes utca házái közé. Ebben az épületben helyezték el Szentanna község és a környék lakosságának régóta óhajtott, korszerűtlen felszerelt kórházát.

December 29-én reggel nagy a sürgős-forgás a kórház épületében. Az injekciós fecskendő forgatásához szokott kezük most seprűnyelű szorongatnak: a megnyitás órájára fényessé, csillogó tisztává teszik a kórtermeket.

A megnyitói ünnepélyen dr. Finațeanu Valer, a kórház igazgató főorvosa egyszerű szavakkal méltatta az esemény fontosságát. Rámutatott arra, hogy nemrég ezen a vidéken a malária és más betegségek tizedelték a lakosságot. A nép szolgálatába helyezett orvostudomány győkelesen megváltoztatta a lakosság egészségügyi helyzetét, hiszen népi demokratikus államunk egyik főfeladata a legértékesebb tőke — az ember — iránti gondoskodás. Valamikor a gyermekhalálozás országos viszonylatban elérte a 18–19 százalékot, ma ezt már 6 százalékra sikerült csökkenteni.

A 117 ágyas szentannai kórház tágas, napfényes, tiszta kórtermi sorakoznak a látogatók elé. A főépületben rendezték be a belgyógyászati és szülészeti osztályt. Külön épületekben helyezték el a ragályos és gyermekgyógyászati osztályt.

A szülészeti osztály gyermektermében meglepetés várja a látogatókat. Világoskék polyanban fekszik Kerner Anna. Életkora 48 óra. Nem várta meg a kórház ünnepi megnyitását napját...

A korszerű szentannai kórház létesítése nagy eseménye tartományunk egészségvédelmének.

Törvényszéki hírek

Moise Alexandru, a körösnajoni fémgyártó vállalat alkalmazottja tavaly februárban három traktort vitt át, mint ócskavasat. Ezeket a traktortokat beolvastára kellett volna továbbítani. Ezt azonban nem tette meg, hanem a traktortokat, mint használati tárgyat, eladta. Az egyik traktort 13.000 lejért adta el, amely összegből már 7000 lejt megkapott. A másikat 6500 lejt adta el, ebből 5000 lejt kapott meg. Moise Alexandru a károgatással való üzérkedésért egy évi és három havi börtönbüntetésre ítélték.

Még 1955 decemberében mondták ítéletet Bocai Marin, a kisjenői ISLIF vállalat raktárnoka felett. Bocai Marin behatolt az állomás egyik raktárába és onnan nagymennyiségű fehérneműt, deszkát, cementet, gerendát tulajdonított el. Közvagyon elmulasztásáért két évi börtönbüntetésre ítélték.

Schmalzer Ferenc, a radnai CFR egység asztalos, 1955 augusztus 30-án a tétlen keresztül behatolt a lippai állami gazdaság raktárába azzal a céllal, hogy gabonát tulajdonítsa el. Az öt méter idejében észrevette a kísérletet és megpróbálta elhárítani. Schmalzer Ferencet a közvélemény megkínosolási szándékáért két évi börtönbüntetésre ítélték.

Petrovici Dumitru négy társával 1955 október 13-ától 14-ére virradó éjjel az ICRA közelművek zöldségkertjébe hatolt be. Hozzákezdtek a káposzta vágásához azzal a céllal, hogy abból nagy mennyiséget elmulasztanak. Az öt méter idejében észrevette és megpróbálta elhárítani. Petrovici Dumitru 2 évi, társait: Tomescu Florică 2 évi, Busuioc Anat 2 évi, Sima Anat 2 évi, Caldarar Traian pedig 7 hónapi börtönbüntetésre ítélték.

Szamo Hubad jugoszláv karnagy Aradra érkezett

A Jugoszláv SZNK-ból jött, városunkba érkezett Szamo Hubad, a Zágrábi Filharmonikusok és a Ljubljani Opera karnagya.

A kitűnő vendég január 7-én,

szombaton az Aradi Állami Filharmonia rendkívüli szimfonikus hangversenyét vezényli a Kulturpalota nagytermében.

Megjegyzések

Elvlársiasabb magatartást!

Az elmúlt napokban munkából jövet az I. C. Frimu utcában levő postára mentem, ahol levelezőlapot vásároltam. Arra gondoltam, hogy a postán mindjárt megírom a lapot. Igen ám, de a négy kezes asztalnál négy tintatartó helyett, csak három volt. Az egyikben a tinta teljesen kiszáradt, a másik kettőben pedig alig volt egy kevés. Így minden betűnél be kellett mártanom a tollat. Sehogyan sem boldogultam.

Kezemből a tintatartóval a 7. számú fiúkében levő elvtársnőhöz fordultam azzal a kéréssel, hogy töltsön egy kis vizet a tintatartóba. Meglepetésemre az elvtársnő ahelyett, hogy teljesítette volna szerény kérésemet, idegesen és ridegen elutasított.

— Nincs vizem — mondotta.

— De kérem, hiszen ott a vízvezeték — mutattam a vízvezetékcsatlakozásra.

— Nem érek rá az elvtársnő kiszolgálására — felelte barátságosan.

Jó volna, ha az I. C. Frimu utcai postahivatal igazgatóságának gondoskodna arról, hogy egyes alkalmazottak elvtársiasabban viselkedjenek a különböző ügyeket intézni akaró dolgozókkal.

Fekete Vilma,
levelező.

Közlemények

Az ADAS állami biztosi közli, hogy a december 31-i huzason a következő betűkombinációk nyertek: ULZ — HKJ — KBV — SJC — ROW — IFJ — OLV — GRK. A következő húzásra 1956 január 31-én kerül sor.

Az Aradi Állami Filharmonia szimfonikus zenekara szombaton, január 7-én, 8 órakor tartja hangversenyét a Kulturpalotában. Műsoron: I. Götölk: Szimfonikus tánc. Rahmaninov: II. hangverseny zongorára és zenekarra; Brahms: II. D-dúr szimfonia. Vezényel Szamo Hubad (Jugoszláv SZNK), a jugoszláv kormány kitüntette. Zongoraszólistájak Loebe Elvira (Bukarest).

Az Aradi Állami Filharmonia népi zenekara vasárnap, január 8-án, este 8 órakor hangversenyt tart a Kulturpalotában. Szólóelőadók: Emil Gavris, a román rádió munkatársa. Műsoron: román, magyar és más népdalok.

—O—

Rádióműsor

Szombat, január 7.

BUKAREST I: 5: Könnyűzene. 5:40: Román népzene. 7: Hírek. 7:12: Szovjet népdalok és táncok. 8: Központi sajtószemle. 8:10: Reggeli hangverseny. 9: Ion Jelecu hegedű. 10: Szovjet körzene. 10:20: Dán és svéd szerzők szimfonikus zenéjéből. 11:15: Népi táncok a népi demokratikus országokból. 11:45: Hazafias dalok. 12:05: A népek zenéjéből. 12:55: Hírek. 13: Déli hangverseny. 14: Filmzene. 14:45: Román esztrád.

muzsika. 15:30: Hírek. 16:15: Szimfonikus hangverseny. 17:11: Bolgár körzene. 17:30: Hírek. 18: Irók a mikrofon előtt. 18:15: Operettzene. 18:55: Hírek. 19: Kívánsághangverseny. 19:30: Rádióújság. 20:15: Táncczene. 20:30: Humor. 22:25: Román népzene. 23: Hírek, sport. 23:15: Táncczene.

BUKAREST II: 13:05: Szovjet szerzők műveiből. 13:25: Román szolistas hangverseny. 14:10: Román népi táncok. 14:30: Miről ír a „Scinteia”? 14:40: Rádióelőadás. 15: Hírek. 15:29: Francia könnyűzene. 16: Hírek. 16:15: Szatirikus dalok. 17:30: Kívánsághangverseny. 18: Új lemezek. 18:40: Maria Tanase énekel. 19: Falurádió. 19:30: Színház. 21:15: A szovjet rádió adása. 21:45: Könnyűzene. 22: Hírek, sport. 22:25: Táncczene. 23:15: Szimfonikus hangverseny. 24: Táncczene.

BUDAPEST (KOSSUTH): 5:30: Zenés műsor. 9:10: Zenekari hangverseny. 10:00: Gyermekrádió. 10:40: Keringők. 11:00: Hírek. 11:10: Operarészletek. 11:30: T. Horváth Gyula zenekara. 12:06: A harok népe. Kínai költők versei. 12:25: Hangverseny. 13:00: Hírek. 13:10: Francia operettek. 14:00: Falurádió. 14:15: Művészlemez. 15:15: Szókratész műzika. 16:00: Hírek. 16:10: Mozart művek. 16:45: Válaszolunk hallgatóknak. 17:00: Romantikus szerzők műve. 17:20: Az épült kommunizmus nagy országában. 18:00: Hírek. 19:00: Szombat délután. 19:15: Népdalfeldolgozás. 19:55: Kommentár. 20:00: Népszerű hangverseny. 21:00: Esti híradó. 21:20: Tanácsbárka. 23:00: Hírek. 23:15: Táncczene. 1.00 Hírek. 1.10: Csárdások.

BUDAPEST (PETŐFI): 15:00: Spanyol dalok. 15:10: Az opera mindenké. 16:10: Sielőknek. 16:15: Népdalok, együttesek és zenekarok. 17:00: Lapszemle. 17:10: Zenés hétvége. 18:15: Akik a szívükben fiatalok. 18:45: Fejezetek Pest-Buda történelméből. 19:20: Regény ismertetés. 19:45: Táncczene. 20:20: Központi kalauz. 20:55: Szovjet népek dalai. 21:40: A kutya. Elbeszélés. 22:00: Képeslapokról — képek nélkül. 22:10: Eho Stignani és Tito Sipa énekel. 22:10: Sporthíradó. 23:00: Zenekari hangverseny.

Grunea Savel,
az aradi színház rendezője

ÉRDEMES MEGFONTOLNI

A falusi színjátszó csoportok és kulturagációs brigádok országos versenyének tanulságai

A kulturothronok, vörös sarkok, rajoni kulturházak országos versenyének nemrég befejeződött szakasza jelentős győzelmi állomás abban a küzdelemben, amely a dolgozó kulturális színvonalának emeléséért folyik. A versenyen kitűnt, hogy a falusi műkedvelő csoportok jelentősen hozzájárultak a győzelemhez.

A cél az volt, hogy mind több és mind nagyobb taglétszámmal együtt vegyen részt a versenyen, minél több előadást tartson különböző közönségek és falvakban és a műsor összeállítása és színvonalának mind magasabbra emelése. A célkitűzést elértnek tekinthetjük, ha figyelembe vesszük, hogy a versenyben 4660 színjátszó csoport és 1500 kulturagációs brigád vett részt, összesen 68.000 műkedvelővel, akik közülből 50.000 előadást tartottak több mint 8 millió néző előtt. A verseny riválitást arra, hogy a nemzeti kisebbségi lakosság műkedvelő csoportjai számára is biztosítsanak a verseny feltételeit. Számosan közülük kiutáltak a verseny során és több nyelven bemutatott műsorokkal a román nép és a nemzeti kisebbségek együttműködését tükrözték (a Bacau-tartományi Tulghes és a Hunyad-tartományi Girbova község műkedvelő csoportjai és mások).

A verseny másik eredménye az volt, hogy sikerült bevonni az idősebb dolgozókat is a műkedvelő tevékenységbe, felszínre került és érvényesült a falvak dolgozó közeli számos igazi tehetség, sikerült bevonni a vidéki értelmiségieket (tanítókat, orvosokat) a cselekvő művész-kulturális munkába és hasznos

tapasztalatcsereket tartani a különböző műkedvelő csoportok között.

Annak érdekében, hogy a jövőben falvainkon föllendüljön a kulturális tevékenység, ismernünk kell azokat a gátó jelenségeket, amelyekre szintén az országos verseny világított rá. A műkedvelő csoportok mulasztásain kívül a versenybizottságok, valamint a tartományi, rajoni néptanácsok kulturoszáljai és a községi néptanácsok is követtek el hibákat. Mindenek előtt feltűnt volt, hogy a központtól távol eső, vagy a nehezen megközelíthető helyiségekben tevékenykedő műkedvelő csoportokat, vagy azokat, amelyekről kevésbé volt feltételezhető, hogy eljutnak az utolsó szakaszig, teljesen elhanyagolták. Kitént az is, hogy a műkedvelő csoportok tevékenységét tükröző számadatok nem mindig felelnek meg a valóságnak, mert a versenybizottság tagjai gyakran nem szálltak ki a helyszínre, hogy ellenőrizzék azokat.

A színjátszó csoportokról szóló megállapításainkat két kérdés köré csoportosítottuk: a műsor és az előadás módja. Megállapítható volt, hogy igen sok elévült, közvetlenül a felszabadulás után írt darabot játszanak még, amely tartalmában nagymértékben túlhaladt. Hasonlóképpen sok színjátszó csoport klasszikus szindarabokat vagy operetteket vett fel műsorába, ami arra mutat, hogy a műsor-kiválasztás nem történt helyesen. A műkedvelő színjátszóknak olyan műveket kell műsorukra tűzniük, amelyeknek előadása nem haladja meg erejüket és nem vezet — megfelelő tudás és rátermettség hiányában — a darab meg-

hamisításához. A klasszikus színművek előadása csak akkor ajánlatos, ha meg vannak hozzá a szükséges feltételek (kellő felkészültség és rátermettség színészek, a szükséges díszletek, ruhák, stb.) és amikor a helybeli állami színház is állandó, alapos segítséget nyújthat.

Másik fontos követelmény, hogy a műkedvelő színészek tartsák tisztán a színművek szövegét. Nem engedhető meg, hogy valamely műkedvelő csoport megmássa a szerző művét, minthogy az a Tirgu-Jiu-i színjátszók tették. Delavrancea „Apus de soare” (Nappnyugta) című darabjából körülbelül húsz szereplőt kihagytak és a szöveget majdnem a felére rövidítették.

A szereposztást tárgyilagosan kell végezni, a színpálya és a családi kapcsolatok érvényesítése nélkül. Nagy figyelmet kell fordítani a pozitív hősköre, mert ezeknek követendő példát kell jelenteniük a nézők számára. Eppen ezért, a szindarab alapos áttanulmányozása után, a szereposztást nagyon megfontoltan kell végezni. Megtörtént, hogy egy fiatal, szép leány szerepét egy 40–50 év körüli asszony játszotta, csak azért, mert a művészi irányítói felesleges volt. Corabian Lucia Demetrius „O noaptea grea” című darabjának egyik női szerepét férfi játszotta.

Igen fontos, hogy kellő számú olvasó-próbát tartsanak és csak azután térjenek rá a színpadi játékra. A szereplők megválasztása, modorlata kapcsolódik logikusan a mondanivalóhoz, lelkialapokhoz. Vigyázni kell arra, hogy a színpad előterében lévő

színészek ne álljanak tanácstalanul, inaktívan olyankor, amikor nincs mondanivalójuk, hanem gondolkodásuknak, érzéseiknek megfelelő elfoglaltságot találjanak. El kell kerülni a jelszószert, meggyőződés nélküli, a közönség felé forduló történő szövegmondást.

Az előadás sikere érdekében minél több tényező együttes munkájára van szükség. Példaként említhetjük meg a Kolozsvár-tartományi Dalha közösséget, ahol az egész község lakossága lelkesen vett részt a díszletek és a ruhák elkészítésében. Az állami színházak kötelessége, hogy konkrét segítséget nyújtsanak nemcsak az instruktorok által, hanem tanácsok, zászok, az előadásokra való meghívások, a díszletek és kosztümök ellenőrzésével is. Igen kíváncsok lennének, ha a bátki állami színház kezdeményezése elterjedne. A színház ugyanis létrehozta „az amatőr-színész stúdióját”, amelynek keretében értékes segítséget nyújtanak a különböző műkedvelő csoportok tagjainak.

A tartományi kulturoszáljak és a rajoni kulturoszáljak teygenek javaslatokat, hogy kik érdemlik meg a „kulturális munkában élenjáró” jelvényt és népszerűsítsék a műkedvelő csoportok legjobb tagjait. Hasonlóképpen ügyelniük kell arra, hogy most, a versenyt követő időszakban ne lankadjon a kulturothronok tevékenysége, hiszen a verseny nem önmű. Törekedjenek arra, hogy állandóan növekedjen a műkedvelő csoportok száma.

A művészi agitációs brigádokkal kapcsolatos a legfontosabb a műsor, mondanivalójának, tartalmának a kérdése. Az agitációs brigádok műsorának tükröznie kell a kollektív gazdaságok megalakításáért, a gazdaság termeléséért folyó harcot,

A szakmai ismeretek gazdagítása érdekében

Mi, dolgozók nagy figyelemmel követtük a Román Munkáspárt II. kongresszusának munkálatait. Belőlem különösen az ipar fejlesztését tárgyaló fejezetek váltották ki élelmi érdeklődést. Az RMP II. kongresszusának irányelvei a népgazdaság fejlesztésének 1956–1960. évi második öt éves tervére vonatkozólag, jelentős fejlődést írnak elő az iparban s különösen a termelőszektorok gyártásában. Az irányelvek leszögezik: „Az ipari össztermelés 1960-ban, 1955-höz viszonyítva, 60–65 százalékkal növekszik, ezen belül a termelőszektorok termelése 70–75 százalékkal...”

Világos tehát, hogy ezentul nekünk, a „I. Ranghej” szerszámgépgyár dolgozóinak is többlet kell lennie a termelés és a termelékenység növelése érdekében. Erre hívják fel figyelmünket a II. pártkongresszus dokumentumai. A Román Munkáspárt II. kongresszusának a népgazdaság fejlesztési irányelvei a termelés és a termelékenység két igen fontos eszközt említi meg: a haladó munkamódszerek és az elmunkások tapasztalatainak általánosítását, valamint a dolgozók szakképzésének, növelését.

Mi, a „I. Ranghej” gyár „Puskin” brigádjaként tagjai már az elmúlt évben is szép eredményeket értünk el a munka helyes megszervezésével és a szovjet munkamódszerek alkalmazásával. A munka menetében való átadás a holtidő teljes kiküszöbölését eredményezte. Sikeresen alkalmaztuk a Birkov–Bortkiewicz gyorsfémvágási módszert, valamint a Koleszov-féle nagyélőtölésű fémforgácsolást.

Teljesítményünk általában 200 százalékos volt normán felül. Novemberben pedig, amikor a kongresszus tiszteletére szervezett szocialista verseny mind nagyobb lendülettel folyt, 210 százalékos ért el brigádunk normán felül.

A kaláni kohászok sikerei

A kaláni Victoria üzemek kohászai 101 százalékos teljesítést értek el a nyersvastermelés az 1951. évihez viszonyítva 160,3 százalékkal emelkedett, a munka termelékenysége pedig 52,71 százalékkal.

A kohászok elhatározták, hogy a második öt éves terv folyamán az ediginél is jobban növelik a termelést és a munka termelékenységét. Január elsején az 1. számú kohó munkái 8

százalékkal több nyersvasat olvasztottak, mint amennyit napi tervük előírta, január másodikán pedig — a munka jobb megszervezése eredményeként 113,5 százalékos teljesítést értek el. Ezen a napon Josif Birlea csoportja 115,07 százalékos teljesítést ért el, Aurel Bozdog főkohász csoportja pedig a tervelőírászatnál 37,26 százalékkal több nyersvasat termelt.

(Agerpres.)

A szocialista verseny élen

A „Dózsa György” butorgyárban az új év és a második öt éves terv első napjától kezdve fokozták a szocialista verseny lendületét.

Máté Lajos asztalosbrigádja a verseny keretében kötelezettséget vállalt, hogy a januári tervet 10 nappal a határidő előtt befejezi. A brigád

eddig eredményei azt tükrözik, hogy minden bizonnyal teljesítik a kötelezettségvállalást.

A kárpitos osztályon lévő IMSZ-brigád több tagja már az első munkanapokon kitünt. Mult Miklós, Eberwein Károly és Alfuth József ifjúságuk 85–100 százalékos normatelteljesítést valósítottak meg.

HOSSZU AZ UT Dúd-tól a terno-vai állomásig, de csak annak, aki nem szokta meg, Turlea Matei naponta kétszer is megjárja ezt az utat. Dúdrol hamar Ternovára ér. Ott lakik a faluszélen. Ternováól aztán átvág a legelőn, — így megtakarít viszonylagos költséget — a község szélétől pedig már látszik az állomás nagybalkon épülete, mellette a hosszú raklárrak.

Oda igyekszik ezen a háromatos téli reggelen. A lassan előbúgó nap ramosolva a deres fűszálakra s a der olvadogzni kezd. Olyan a rét, mintha könnyezne.

Önkéntelenül is meggyorsítja lépéseit. Kedve volna meghengergőzni a friss fűvön, mint annak idején gyermekkorában tette, csakhat nem lehet, elvégre már nem gyermek, komoly, meglett ember, 25 éves. Nemrég szült le, most pedig feletlősségteljes állást tölt be. Raklárrakelző a tervnyitási központnál. Nemrég nősült.

Esze sem veszi, máris a raklárrak elér.

Kék viharokabóját a göré léceibe áttol szegre akasztja, majd az irástól teszt-vesz. Mindent kiszámított, otthonos mozdulatokkal. Pedig alig egy hónapja dolgozik itt.

Megérkezik az első szekér, utána mind többen jönnek Morodáról, Nagyegresről, Seléndről. Hozzák az aranyárga szemű csöves kukoricát. Ha falubellé érkezik, néhány barátos szót váltanak, majd tovább végzi a dolgát. Megnézi a termény minőségét, nincs-e romlott közte, nehogy a többi is megromoljon. Be-megy a göré egyik sarkában lévő „irodába”, kiállítja az átveteli leveleket, összeszámolja a begyűlt mennyiséget. Egyszerrel végzi megszokott napi munkáját, amikor egy

emberre lesz figyelmes. Nem azért, mintha valami feltűnő lenne rajta — ha csak ide-oda cikázó ravasz-kiss szem nem az. Olyan a ruhája, ahogyan a környéken öltözködni szoktak. Erős bőrbőcskor, vastag háziszőrtés nadrág, kissé viseltes háromnegyedes szumán, amely alól egy-egy mozdulatánál kiülön a vastag bőrbőcske. Szürke asztrahán kucsmáját helykén félrecsapva hordja. Jómódú parasztnak látszik.

PILLANATNYILAG a raklárrakon kívül nem tartózkodik a görében senki. Turlea az idegenre pillantott, ez felbátorodva hozzálépett s kezét nyújtotta.

— Mi jót hozott bátya? — kérdezte Turlea.

— Hoztam én is egy kis terményt, mert sok az nincs, isten látja lelke-met.

— Mindjárt megnézem. — S már indul is kifelé, de a másik megállítja.

— Várjon egy kicsit. Mondja, szeretne egy kis pénzre szert tenni — kérdezte halkán s elmosolyodott, mintha jó tréfát mondott volna.

Turlea is tréjának vette és hányaveti módon válaszolt: miért-ne?

A jótevőny szeme felülről:

— Hát, csak szóljon nekem. — Hangja furcsán, rekedten hangzott.

Turlea jobban szemügyre vette az ajtóban álló, zsebre dugott kezű embert, aki úgy állt ott, mintha meg akarná akadályozni a kimenésben.

Ahogy elfogta annak hátravendő s egyben fenyegető pillantását, megremült. Amint azonban a raklárrak sarkán álló öre gondolt, újra visszanyerte nyugodtságát.

Eppen válaszolni akart, de az megelözte.

Fiatalt még, de bizonyára van felesége, talán gyermeke is. Itt nem

Levelek a szerkesztőséghez

Az irányelv előírásainak megfelelően

Az anyagiakult kollektív gazdaság tagjai a II. pártkongresszus munkálatai folyamán minden este előtárgattak a gazdaság gyűléstermébe, hogy meghallgassák a II. pártkongresszus munkálatairól szóló rádió-közvetítést.

A kongresszus munkálatainak befejezte után Farkas András, a gazdaság pártalapszervezetének titkára, az alapszervezet tagjainak segítségével az újságok alapján részletesen ismertette mindhárom brigád előtt Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentését és az RMP II. kongresszusának irányelveit a népgazdaság fejlesztésének 1956–1960. évi második öt éves tervére vonatkozólag.

A kongresszus munkálatainak ismertetése után számos kollektívista munkavállalást tett. Reinhold Mihály, Nicoara Ion, Komlódi János és Krizsán János megfogadták, hogy a jövőben jobb munkát, fokozottabban igyekezettel harcolnak kollektív gazdaságuk gazdasági és szervezeti megerősítéséért és az irányelvből rájuk háruló feladatok teljesítéséért.

Götz Lujza,
levelező.

Kiosztották a terményeket

A szentmártoni kollektív gazdaságban december 26-án kiosztották az 1955-ös év közös munkájának eredményeit. A föld lelkiismeretes megmunkálásával, idejében való vetéssel, a kollektívisták nagy buza és kukorica-termést értek el. Ezért a zárszámadáskor is bőven jutott termény a tagoknak.

Durst Anton kollektívista családjával együtt 1015 munkanapot teljesített. Jó munkájáért 3.065 kiló búzát, 8.120 kiló kukoricát, több, mint 500 kiló napraforgót, nagymennyiségű árpát, cukrot, takarmányrépát és más terményeket kapott.

Szép jövedelmet kapott Cinteana Josif, aki 1005 munkanapot, Kilián János, aki 734 munkanapot teljesített, valamint Leiser Ádám, Firmatarm Mihály és mások.

A kollektívisták életszínvonala emelkedésének ékes tanúbizonysága, hogy többen bevezették házukba a villanyt, sokan pedig rádiót vásároltak.

Moca Ilie,
levelező.

Kigyúlt a villanyfény

A napokban a nagylaki állami gazdaságban is kigyúlt a villany.

Fényes nappal szemképrázlató ragyogással égtek a villanykörtek. Az állami gazdaság dolgozói az égők köré gyűltek s hunyorogva néztek a magasba.

— Most már jöhet az este, nálunk mártól fogva „Iljics lámpája” élűl a sötétséget — mondogatták az összegyűltek.

Vörös András,
levelező.

Egy a sok közül

sok a fizetés, tölem meg kaphatna nyolcszáz... mondjuk akár ezer lejt is...

— Hogyan merészel? — vágott közbe most már haragosan a raklárrak. De a másik kissé emeltebb hangon folytatta:

— Nem kell megdolgoznom érte. Csúpnál beírsz a könyvembe néhány szótot és aláírod.

— Most már elég legyen — kiáltotta a jogos felháborodás hangján Turlea. — Adja ide, amit hozott, de többet erről egy hangot sem, mert szölok az örne.

A másik egy darabig megkövültlen állt az ajtóban, mint aki nem hisz a jütelnek. Majd halkán, szinte magának molyogta:

— Eh, fiatalok... no de még meg-gondolható.

Két kis zsák csöves kukorica volt a szekeren, de még maradt több mint tíz mész szemeskukorica hátulálék. Turlea figyelmesen megnézte a beszállított szemeskukoricát. „Iljica Gheorghe, Drauc.” Több mint 12 hektár föld után kell beírnia a kvótát.

HAZAFELE MENET egész uton ezen az eseten törté a fejét. A vacsora sem izlett. Pedig jó zsíros túróstokányt készített a felesége, a kedvenc ételét. Az asszony egy ideig szótlanul figyelte a férjét, majd megkérdezte:

— Miért állsz úgy, mint egy ázott veréb?

Nem felelt, csak sóhajtott egyet. A felesége többszöri unszólására aztán mégis beszélni kezdett. Sokáig hallgatagon ülték. Végül is az asszony törté meg a csendet.

— Nehogy elfogadj valamit pénzt.

A hatodik öt éves terv első éve

— A „Právda” 1956 január 2-i vezércikke —

A szovjet emberek elbucszáltak a történelemben vonuló 1955-ös évtől és bizalommal, örömmel fogadták az új, 1956-os évet.

Az elmúlt év az ötödik öt éves terv utolsó éve volt. Szocialista iparunk az ötödik öt éves terv feladatait határidő előtt, négy év és négy hónap alatt teljesítette. Különösen gyors ütemben fejlődött a nehézipar, a szénbányászat és kőolaj, valamint gépgyártó és villamosenergiát termelő iparunk. 1955-ben, a Szovjetunió öszipari termelése 27-szerese az 1913-as év ipari termelésének, a termelőszektorok gyártása 60-szorosára növekedett, a villamosenergia termelése 86-szor, a gépgyártó ipar 160-szor haladta meg az 1913-as színvonalat.

Ipárunk eredményei nagy örömmel töltöttek el bennünket, beszédesen igazolják a szocialista rendszer élet-erejét és felsőbbrendűségét. Hazafias büszkeségünk azonban nem azonosítható az önmegnyugtatóssággal. A párt arra tanítja a szovjet embereket, hogy sohasem elégedjenek meg az elért eredményekkel, a felmerülő hibákat még csúrájában kiküszöböljék, népgazdaságunk belső tartalékait felszínre hozzák és alkalmazzák népgazdaságunk fejlesztésében.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága 1955 júliusi plenáris ülésén megszabta az ipar további fejlődésének útját: a tudomány, technika és haladó munkamódszerek következetes és tervszerűsített bevezetését az ipari termelésünkben. A júliusi plenáris ülés irányvonalának valóra váltása érdekében sokat tettünk, de a legfontosabbat ezután kell valóra válnunk. Az 1956-os év — a hatodik öt éves terv első éve — ipárunk dolgozói számára a technikai haladás, a munkatermelékenység növelése és az ipari termelés valamennyi ágának kifejlesztése érdekében harcos évek ígérkeznek.

Az elmúlt év a mezőgazdaság számára is sikereket hozott. Az SZKP KB-nak januári határozata mezőgazdasági dolgozóink számára pontos és nagyarányú célkitűzéseket jelölt meg, amelyek országunk bőséges élelmiszer és könnyűiparunk nyersanyagával való ellátását biztosítják. Az 1955-ös év legfontosabb vívmánya az élenjáró kolhozok értékes tapasztalata, amely kézzelfoghatóan bebizonyította, hogy a januári plenáris ülésen hozott határozatokat határidő előtt lehet teljesíteni. A kolhozparasztnak, a gép- és traktorállomások, valamint a szovhozok dolgozóinak szilárd elhatározása, hogy az 1956-os év folyamán újabb sikereket érnek el abban a harcban, amelyet az egész nép folytat a mezőgazdaság fejlesztése érdekében.

Népünk jólétének biztosítása az ipari és mezőgazdasági termelés ál-

lándó növelésén alapszik. Ezt a ténylet számok példái igazolják. Hogy csak egyet említsünk, január elsején közzé tettük a moszkvai építők sikereit: 1955-ben a szovjet főváros dolgozói több, mint egymillió négyzetméter új lakóterületet kaptak. A Kommunista Párt és a szovjet kormány ezután is mindent elkövet, hogy mind több árut termeljünk, megjavítsuk a kereskedelmet, újabb lakásokat és kulturális intézményeket építsünk, mindinkább kielégítsük a dolgozó nép állandóan növekvő anyagi és kulturális igényeit.

A szovjet néppel együtt a gazdasági és kulturális építés terén szép eredményeket értek el barátaink is, — a nagy kínai nép, a népi demokrátiás országok dolgozói. Ezek a sikerek a szocialista tábor egységét és erejét igazolják, a szocialista tábor népei baráti együttműködésének eredményei. A halhatatlan Lenin mulatja uton haladunk és nincs a világon olyan erő, amely megdöntheti a szocializmus legvívóhatatlan zászlója alatt haladó népek együttműködését.

A nemzetközi feszültség csökkentése, a béke megszilárdítása érdekében hazánk és a szocialista tábor valamennyi országa következetes harcot vívott és ennek eredményei már meg is mutatkoznak. A világ különböző részein élő százmilliók meggyőződtek, hogy különböző társadalmi-politikai rendszertől országok béke és együttélésére lehetséges és az megfelel a népek óhajának.

Az emberiség sohasem fogja elfelejteni, amit a Szovjetunió 1955-ben a béke megvédése és megerősítése érdekében tett. A szovjet kormány rendezte baráti kapcsolatát Jugoszláviával, megköszönte az osztrák állam-szerződést, diplomáciai kapcsolatot létesített a Német Szövetségi Köztársasággal, megerősítette Finn-országgal a jószomszédi viszonyt. A Szovjetunió 1955 folyamán hatalmas erőfeszítéseket tett a fegyverkezési hajza megszüntetése és az atomfegyver betiltása érdekében.

Nagyjelentőségű volt a kormányfők genfi értekezlete. A genfi értekezleten megszületett szellem kézzelfogható lehetőségeket teremtett az államok közötti kapcsolatok megjavítására, a tartós béke biztosítására. Ezeket a lehetőségeket és kihatásokat valamennyi nép forró elismerésén részesíti és azt nem temethetik el a „hidegháború” semmiféle hível.

Az elmúlt év kiemelkedő eseménye volt még Nehru, India miniszterelnökének a Szovjetunióban, valamint N. A. Bulgaryinnak és N. Sz. Hruscsovna Indiában, Burmában és Afganisztánban tett látogatása. Ez a történelmi jelentőségű látogatás, amelynek eredményeit nagy lelkesedéssel fogadta el egyhangulag mind a Szovjetunió Legfelső Tanácsa,

mind pedig hazánk valamennyi dolgozója, nemcsak a Szovjetunió, India, Burma és Afganisztán népeinek közöletéhez járult hozzá, hanem megerősítette az egész világ béke-erőinek helyzetét, nagy győzelme volt az egyenlő jogok, a népek közötti barátság eszméjének, a különböző társadalmi rendszerű államok együttműködése elvének.

A szovjet nép az 1956-ös évet az előtte álló hatalmas feladatok ismeretében fogadta. Ezeket a feladatokat világosan és pontosan megvilágították a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának januári és júliusi plenáris ülésén hozott határozatok, valamint N. A. Bulgaryinnak és N. Sz. Hruscsovna az új esztendő első előestéjén a Szovjetunió Legfelső Tanácsa ülésén elmondott beszédei.

1956-ban nagyjelentőségű esemény lesz hazánk életében: a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusa. A kongresszus tiszteletére kibontakozó szocialista verseny nagyszabású kidomborítást népünk szoros egységét pártjával, határlatan szeretettel pártja iránt és megmutatja, hogy pártunk igazi vezetője a munkásoknál, a dolgozó parasztságban, az egész nép létfeltéttségét érdekelnek harcosai.

A párt XX. kongresszusának méltó fogadására a szocialista ipar dolgozói arra törekednek, hogy már az év első napjaiban ütösemes dolgozzanak, hogy teljesítsék és túljeljesítsék a tervet és hogy szüntelenül növeljék a munka termelékenységét. Kolhozparasztnak, a GTA-k és a szovhozok dolgozói összpontosítják erőfeszítéseiket legfőbb feladataik teljesítésére, — hogy idejében felkészüljenek a tavaszi mezőgazdasági munkálatokra, mielőbb befejezzék a traktorok és valamennyi mezőgazdasági gép javítását, sikerrel megszervezzék a szarvasmarhák teletelését és hogy állandóan és következetesen kíséreljék agrotechnikai ismereteket.

Az 1956-os év a hatodik öt éves terv első esztendője. A szovjet népek szilárd elhatározása, hogy semmi erő sem kímél a hatodik öt éves terv sikeres teljesítése érdekében, amely új, hatalmas lendületet jelent az iparban, a mezőgazdaságban, a nép jólétének emelésében, új és jelentős lépést hazánkban a szocialista társadalom építésének kiteljesedése és a szocializmusból a kommunizmusra való fokozatos áttérés útján.

Legyen az 1956-os év nagy szovjet hazánk és a hatalmas szocialista tábor valamennyi népe jelentős sikereinek esztendője. Legyen ez az év eredményes a nemzetközi ellentétek állandó csökkentésében, a népek közötti béke, barátság és együttműködés megerősítésében.

Külföldi pártkongresszusi küldöttek elutazása

Szerdán reggel elutazott a fővárosból Tim Buck, Kanada Haladó Munkáspártja Országos Bizottságának főtitkára, Gombin Csimid, a Mongol Forradalmi Néppárt Központi Bizottságának tagja, az

„Unen” című lap főszerkesztője és Fogtin Loohud, a Mongol Forradalmi Néppárt Gobi-altaji tartományi bizottságának titkára. A vendégek az RMP II. kongresszusának meghívójaként tartózkodtak országunkban.

A küldöttek elutazásakor a baneasai repülőterén jelen voltak a következő elvtársak: N. Ceausescu, Fazekas János, I. Cozma, M. Florescu, Emil Popa, T. Rudenco, Gh. Fericeanu és mások. (Agerpres.)

Idegessége nőttön-nőtt. Minden hangosabb szóra megriadt, mintha valóban hibás lett volna. Egyszer, ahogy a buzaaklár előtt ment el, a szemébe ötlött egy frissen festett felirat: „Leplezzétek le az osztály-ellenség mesterkedéseit!” Mintha nekem írták volna — gondolta. S ez erőt adott neki. Munkáját társára bízva, nagy elhatározással elindult a begyűjtő központ iródjára felé.

A LEGELON meg meg-megállt és gondolkodott, ne forduljon-e vissza. Mit fogok mondani? Elvégre nem történt semmi. Miért pont én leplezzem le. Az iródába azonban már magabiztosan lépett be.

Pár szóval előadta az esetet a begyűjtő felelőst helyettesítő Muresan Mateinak.

— Lássá elvtárs, ezt már előbb is megtehetted volna — mondta végül Muresan. — Miért nem szólt előbb, hiszen maga IMSZ-tag?

— Az igaz, már 1948 óta IMSZ-tag vagyok. De azt gondoltam, hogy nem hiszik el, vagy kinevetnek, mivel nemrég vagyok itt.

— De mi már ismerjük Iljufát. Régebben is próbálkoztál effélével, csak hogy vén róka és sohasem sikerült elcsipni. Maga azonban fiatal s lehet, hogy lépre csalhatjuk... Ezért azt tanácsolom, hogy...

Iljufia nem késett soká. Pár nap múlva megint előkerült. Egy darabig gyanakodva fogadta a bejegyzést választ. Végül is átadta a könyvet:

— Nohát akkor írja le ami még hátravan.

— Nem. addig van az, hol a pénz?

— Most nincs nálam az egész, de ha leírja, adhatok egy pár száz lejt előlegnek. „Hocci-nesze” — ez az én elvem.

— Tudja mit, adjon valami előle-

get s ha megégyeser jön, mondjuk hoz egy kis terményt, én pedig „le-írom” az egészt, maga meg kijelölt a még hátralévő összeget.

Iljufia bizalmatlanul pislogott. Nem akarják-e becsapni? Végül is kijelölt 400 lejt. Ugy gondolta, ezzel hallgatásra bírja Turleat, aki nem lesz bolond feljeleneni, ha már egy-szer elfogadta a pénzt.

Csak a kezdet nehéz. Ezután minden ében potom áron „kifizethetem” a kvótát. Ha egyszer belemegyek az üzletbe, nem nyitja ki a száját — gondolta elégedetten Iljufia.

Fütyörészve hajtott hazafelé.

Még nála is boldogabban szaladt azonban Turlea a begyűjtő központba.

— Itt a pénz Muresan elvtárs. — S az asztalra számolta a 400 lejt. Muresan óvatosan a szélén megfogva, — mintha valami ragadót hordozna, — betette az iróasztal fiók-jába, majd a telefonkagyló felé nyúlt:

— Halló! Milicia? Jöhettek a pénztért.

— Ezen az alapon el lehet térni, van bizonyíték, — szólt a mellette álló Turleának, majd a kezét nyújtotta:

— A dolgozó nép nevében köszö-nöm Turlea elvtárs. Ez az ember még máskor is felhasználható volna magát aljas céljaira és megkárosította volna az államot.

Turlea megtörtölte verejtékes hom-lókat, majd mélyen, szabadon, meg-könnyeiből jelszóhajtott, kifújva magából a hetek alatt felgyülemlett izgalmat.

TURLEA MATEI személyesen ismerem. Jó elvtárs, becsülésem, meg-vesztethezhetetlen ember. De ő csak egy a sok közül. Új emberek ezek, új erkölcsökkel. Pártnevelte emberek,

Szender Károly,

